

ΕΧΕΙ γράψει μελέτες για τον Σεφέρη, τον Καραγκιόζη, την προφορική παράδοση και τον λαϊκό πολιτισμό, αλλά το έργο με το οποίο έγινε ευρύτερα γνωστός ο Γιάννης Κιουρτσάκης δεν είναι άλλο από το «Σαν μυθιστόρημα» (Κέδρος, 1995): ο πρώτος και για πολλούς ο καλύτερος τόμος μιας αυτοβιογραφικής τριλογίας, όπως αποδείχτηκε, όπου χρησιμοποιώντας τον εαυτό του σαν πειραματόζωο, άπλωσε τους προβληματισμούς του για τη σχέση της Ελλάδας με τον δυτικοευρωπαϊκό πολιτισμό, ανατέμνοντας παράλληλα και τη στάση της εγχώριας αριστικής τάξης. Και φέτος, που το ίδιο βιβλίο αναγνωρίζεται στη Γαλλία ως ιδανικό κλειδί για την κατανόηση της βαθιάς πολιτισμικής και οικονομικής κρίσης που μας μαστίζει, ο ίδιος επιστρέφει μ' ένα ακόμη στοχαστικό κι εξαιρετικά επίκαιρο δοκίμιο, «Το ζητούμενο του ανθρώ-

ΤΙ ΧΑΣΑΜΕ ΤΙ ΚΕΡΔΙΣΑΜΕ

που» (εκδ. Πατάκη). Η κρίση δεν είναι μόνο ελληνική ούτε αποκλειστικά οικονομική, υποστηρίζει ο Κιουρτσάκης. Είναι ριζικά ανθρωπολογική και πλήττει ολόκληρο τον πλανήτη. Το μοντέλο της στρεβλής «ανάπτυξης» εδώ, μολοντί «υιοθετήθηκε αβασάνιστα» από τον ελληνικό πληθυσμό, δεν παύει να είναι ένα μοντέλο επιβεβλημένο άνωθεν, στο πλαίσιο ενός όλο και πιο παγκοσμιοποιημένου καπιταλισμού, όπως γράφει. Μήπως χρειάζεται να ξανασκεφτούμε τα πράγματα από την αρχή; Μήπως πρέπει να ξανακερδίσουμε το χαμένο νόημα της λέξης «οικονομία» κι αντί να προσκυνού-

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΙΟΥΡΤΣΑΚΗΣ
«Το ζητούμενο του ανθρώπου»
 (εκδ. Πατάκη)

με στο βωμό του χρήματος, να επιδιώξουμε μια ουσιαστική συνάντηση με τον «Άλλο» και με τον βαθύτερο εαυτό μας;

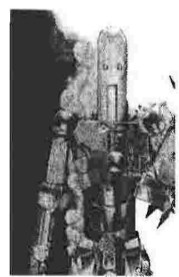
Σε όλη την έκταση του βιβλίου, ο Κιουρτσάκης σχολιάζει ότι πιάνει το βλέμμα του στους δρόμους της Αθήνας, στα δελτία ειδήσεων ή στο νησί της παιδικής του ηλικίας, τις αλλοτριωμένες πλέον Σπέτσες, ανατρέχει στα διαβάσματα του μπολιάζοντας τις σελίδες του με σκέψεις κορυφαίων στοχαστών, στέκεται στην «έκρηξη» του Δεκέμβρη του 2008 –«κι ανοικτή ερώτηση για όλους μας»– κι επιτίθεται στον κυνισμό, τον αμοραλισμό και τον μηδενισμό, υπερασπιζόμενος έναν ουμανισμό που ίσως έχουμε ξεχάσει. Και παράλληλα, δεν παύει στιγμή ν' απευθύνεται στον νοητό του αναγνώστη, καλώντας τον να εξετάσει κριτικά την κληρονομιά των χρόνων της «ευημερίας», ν' αναλογιστεί τι έχασε –από την έγνοια για τον διπλανό μέχρι τις ομορφίες της φύσης– και τι θα μπορούσε να διεκδικήσει.

Η ΜΑΡΙΝΑ είναι ένα κορίτσι της διπλής πόρτας. Άνετη αλλά και επιπόλαιη, με χαμηλή αυτοεκτίμηση, καβαλάει τη βέσπα της κι αφήνει χιλιόμετρα πίσω την ασφαλή πορεία: «καλή οικογένεια, καλό σχολείο, καλή δουλειά, καλός άνδρας, καλά στέφανα». Ωστόσο όταν ερωτεύεται τον Στέφανο δεν διστάζει να του εκφράσει ανοικτά τις προθέσεις της και να πιάσει δουλειά στο καφέ όπου εκείνος δουλεύει.

Ο Στέφανος πάλι, είναι 25 χρονών, μοναχικός τύπος, ζει με τον μεγαλύτερο αδερφό του και τη γυναίκα του. Ο καλύτερός φίλος του, που προκαλεί τη ζήλια της Μαρίας δεν είναι σαν όλα τ' άλλα αγόρια. Φτιαγμένος από μέταλλο και γρανάζια, ένα ρομπότ με καρδιά και αισθήματα, ο ΖΧ κρύβει μια τραγική ιστορία...

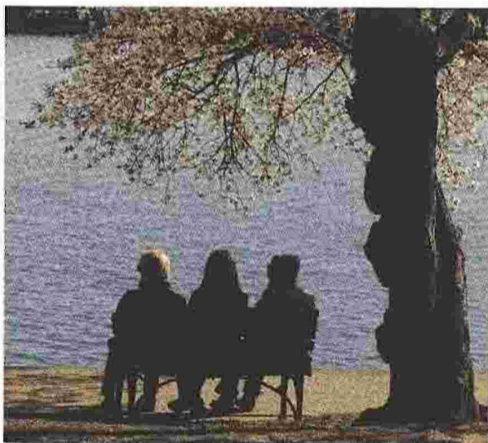
Ο Helm, κατά κόσμον Τηλέμαχος Σταυρόπουλος δημιουργεί ένα κόμικ για τις σχέσεις μεταξύ των φύλων σε εποχή κρίσης, αλλά και για την ανδρική φιλία. Τρυφερή και συγκινητική, ενίοτε κυνική και με σαρκαστικό χιούμορ η ιστορία που αφηγείται εμπιέει φροϋδικές αναφορές και πολλές ανατροπές και ευρήματα.

Δυναμικό κι εκφραστικό σχέδιο, έξυπνοι διάλογοι, δεμένη υπόθεση χαρακτηρίζουν το εγχείρημα του «ΖΧ». Ένα ακόμα σημαντικό βήμα για τον 27χρονο κομίστα, ο οποίος υπογράφει το «Εκτός θέματος», ενώ έχει συμμετάσχει και στα βραβευμένα με Best Fanzine τεύχη του «Free your line». Περισσότερα για τη δουλειά του στο <http://asides-bsides.blogspot.com>

HELM
«ΖΧ»,
 Free Your
 Line Press

ΜΙΑ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ

ΚΑΘΡΕΦΤΗΣ της περιπέτειας των μεταναστών, που εγκατέλειψαν τις χώρες του πρώην ανατολικού μπλοκ και αναζήτησαν στην Ελλάδα τη Γη της Επαγγελίας αποτελεί το νέο μυθιστόρημα της Φόνης Ρέπουλη.

Η αφήγηση αρχίζει με την πτώση του καθεστώτος στη Βουλγαρία, που άφησε πίσω του για πολλούς οργή και καταφρόνια. Η Αλμπένα, ανάμεσα στο πρώτο κύμα των μεταναστών, φτάνει στην Ελλάδα για να εργαστεί και να βοηθήσει αγαπημένα της πρόσωπα. Βρίσκει δουλειά ως οικιακή βοηθός στο σπίτι της Δάφνης, η οποία από την πρώτη στιγμή εντυπωσιάζεται από την ομορφιά της, αλλά και τα σπατά ελληνικά της. «Κοιτάτε ακούστε. Να κάνουμε

ΦΟΝΗ ΡΕΠΟΥΛΗ
«Το συναπάντημα»,
 εκδ. Ιωλκός

μια συνφωνία. Πάρτε με ένα μήνα. Αν μου κάνετε, αν εγώ κάνω σε σας. Και μετά αλλάζομε...». Το άτυπο «συμβόλαιο» έμελλε να κρατήσει για χρόνια πολλά. Μια σχέση εμπιστοσύνης και αμοιβαίου σεβασμού χτίστηκε σε γερά θεμέλια, κόντρα στο διογκούμενο φαινόμε-

νο του ρατσισμού.

Η συγγραφέας, με λίγο μεσοτό και τρυφερό, αφηγείται στο δεύτερο μυθιστόρημά της την πορεία δυο γυναικών, μιας αθηναίας ασπής και μιας βουλγάρας μετανάστριας, οι οποίες, παρά τους προβληματισμούς, τις αναστολές και τις αντιθέσεις της διαφορετικότητας, κατόρθωσαν να «συναντηθούν» στο σήμερα. Ταυτόχρονα όμως «συναντιούνται» και στο παρελθόν, καθώς στις σελίδες ζωντανεύουν μορφές και ιστορίες από παλαιότερες γενιές: Οι Βαλκανικοί πόλεμοι, η Κορυτσά, ο ελληνοισλαμικός της Μαύρης Θάλασσας... Βιώματα, συγκρούσεις, έρωτες και χωρισμοί. Μόχθος, απώλειες, γάμοι και παιδιά, ταξίδια και ξενιτεμένοι... Πώς οι δυο λαοί συγκλίνουν και αποκλίνουν μέσα από ήθη, έθιμα και ιστορικές αναδρομές.

Συναισθήματα, ιδέες και ποίηση αναβλύζουν από το μυθιστόρημα της Φόνης Ρέπουλη, η οποία σπούδασε φιλολογία και εργάστηκε στη δημόσια εκπαίδευση, ενώ εστίασε την έρευνά της στη βυζαντινή εποχή και στο έργο μεγάλων καλλιτεχνών της Αναγέννησης. Το πρώτο της βιβλίο έχει τίτλο «Απόσταγμα μνήμης».

ΝΕΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ΕΝΤΟΥΡΑΝΤΟ ΓΚΑΛΕΑΝΟ
«Τα πρόσωπα και οι μάσκες»
 (μετ. Ι. Κανσή, εκδ. Πάπυρος)

Το δεύτερο μέρος της επικής τριλογίας «Μνήμη της φωτιάς», όπου ο ουρουγουανός συγγραφέας ανατρέχει στον 18ο και τον 19ο αιώνα για να διασώσει τη λεηλατημένη μνήμη της Λατινικής Αμερικής. Ο Γκαλεάνο αναπλάθει λογοτεχνικά πάνω από τετρακόσιες αφηγήσεις -επαιστωτών, ζωγράφων, δικτατόρων, ποιητών, δούλων, μιγάδων, προδοτών, οραματιστών- δίνοντας το στίγμα μιας επώδυνης αλλά και πολύ γόνιμης εποχής, στη διάρκεια της οποίας οι λαοί της αμερικανικής ηπείρου αναζητούν την πραγματική τους ταυτότητα, πίσω από τις μάσκες που τους επιβάλλουν οι αποικιοκράτες.

ΤΖΟΥΛΙΑ ΚΡΙΣΤΕΒΑ
«Αυτή η απίστευτη ανάγκη για πίστη»
 (μετ. Τζ. Κωνσταντίνου, εκδ. Πατάκη)

Συλλογή συνεντεύσεων, διαλέξεων και άρθρων, όπου η φημισμένη γλωσσολόγος και ψυχαναλύτρια αναστατώνει τις κοινώς αποδεκτές απόψεις περί θρησκείας και χριστιανισμού, επανεξετάζει την ανάγκη του ανθρώπου για πίστη και αναλύει τις ψυχικές διαταραχές που οδηγούν στη λατρεία του ιερού. Όπως διευκρινίζει η ίδια, «σε αντίθεση με τον Φρόιντ, δεν ισχυρίζομαι ότι η θρησκεία είναι μόνο αυταπάτη και πηγή νευρώσεων. Ηρθε ο καιρός ν' αναγνωρίσουμε χωρίς να φοβόμαστε ότι θα τρομάξουμε τους πιστούς ή τους αγνωστικιστές, ότι η ιστορία του χριστιανισμού προετοιμάζει το έδαφος για τον ανθρωπισμό».

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΠΕΤΣΑ
«Θυμάμαι»
 (εκδ. Πόλις)

Με σπουδές επικοινωνίας και λογοτεχνίας στα πανεπιστήμια του Μπέρμιγχαμ και της Οξφόρδης, η 28χρονη συγγραφέας κάνει το ντεμπούτο της με μια νουβέλα που στους σινεφίλ ίσως θυμίσει κάτι από τα «Θυράνια πλάσματα». Δύο ανήλικα κορίτσια που ασφυκτιούν στον μικρόκοσμο της επαρχίας, ετοιμάζονται να το σκάσουν για την Αθήνα. Προηγουμένως όμως διαπραττούν φόνο, με θύμα έναν 80χρονο γείτονα –έτσι κατηγορούνται τουλάχιστον. Κι ενώ όλοι γύρω τους -συγγενείς, συγχωριανοί, εκπαιδευτικοί, ψυχολόγοι, αστυνομία- αναζητούν τα κίνητρά τους, φανερώνοντας παράλληλα και τις δικές τους αδυναμίες, το τι ακριβώς συνέβη και για ποιον λόγο, δεν θα το μάθουμε ποτέ.

ΦΙΛΙΠ ΓΚΟΥΡΕΒΙΤΣ (επιμέλεια):
«Η τέχνη της γραφής»
 (μετ. Μ. Τουλγαρίδου, εκδ. Τόπος)

Ένας ακόμη τόμος από τη δεξαμενή των συνεντεύσεων που δημοσιεύτηκαν στη λογοτεχνική επιθεώρηση «Paris Review», αποτυπώνοντας τα μυστικά της τέχνης και τις τολμηρές απόψεις των πιο σπουδαίων συγγραφέων του 20ού αιώνα. Εδώ, συνυπάρχουν ο Εζρα Πάουντ, ο Χένρι Μίλερ, ο Ουίλιαμ Μπάροουζ, η Ντόροθι Πάρκερ, ο Κερκ Βόνεγκατ, ο Τζέιμς Κέιν και ο Ρόμπερτ Λόουελ.